

ЗДРАВО ПРЕГЪРНИ МЕ

Историята на Тайни Купър

Роман във формата на мюзикъл

ДЕЙВИД ЛЕВИТАН

Превод от английски Александър Маринов

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизвеждани под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Hold Me Closer: The Tiny Cooper Story*
Copyright © 2015 by David Levithan
All rights reserved

Превод Александър Маринов

Редактор Стоян Меретев

Коректор Таня Симеонова

Дизайн и илюстрация на корицата Стоян Атанасов

Издава „Егмонт България“ ЕАД
1142 София, ул. „Фритьоф Хансен“ 9
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2015
ISBN 978-954-27-1432-3

На Либа,
на която бих посветил роля всеки път,
когато пиша мюзикъл,

и

на Крис,
когото бих искал да виждам седнал до мен
всеки път, когато гледам мюзикъл.

УВОДНА БЕЛЕЖКА

от Тайни Купър:

„Здраво прегърни ме“ е замислен като истина. (С изключение на частите, в които хората пеят – това е истина само понякога.) Не съм променял имена, освен когато някой откровено се възмути или ядоса, че пиша за него, и ме помоли да сменя името му. С тази уговорка някои от бившите ми гаджета така и не решиха дали искат или не да ползвам имената им. В случай, че това се окаже проблем за тях, все пак, да не са ме зарязвали.

Подобно на мен, самият мюзикъл е замислен да бъде шумен и дивен, макар че има и някои по-тихи моменти. Хората, които нямат понятие от музикален театър (тоест преобладаващата част от семейството ми и сериозен процент от жителите на Чикаго и околностите му), обикновено го намират за нереалистичен. Не съм съгласен. В крайна сметка какво е животът, ако не поредица от шумни и тихи моменти, смесени с малко музика? Какво искам да кажа: Важно е преди да се заемете с постановката на „Здраво прегърни ме“ – независимо дали ще е в залата на гимназията, или на Бродуей, – да осъзнаете, че истината понякога е тиха... а друг път – шумна и дивна. И не винаги изборът на формата, която приема, принадлежи на вас.

Но да не избързвам. Препоръчвам да приемете творбата като моноспектакъл, в който по стечение на обстоятелствата са се озовали и доста други персонажи. Ясно ми е, че физически не е възможно да изиграя главната роля във всяка постановка на мюзикъла... и все пак обадете се, когато започнете кастинга. В мюзикъла има няколко малки промени след епичната му първа постановка.

Така е в живота и в любовта – при всеки нов прочит откритите по нещо, което може да се редактира.

Засега ще кажа само това: Казвам се Тайни Купър и е време да вдигнем завесите за моята бомбастична, озадачаваща и – да се надяваме – изумителна история.

ПЕРСОНАЖИ

(по реда на появяване)

ТАЙНИ КУПЪР, на възраст от нула до шестнайсет години

МАМА, майката на Тайни

ТАТКО, бащата на Тайни

ЛИНДА, яката детегледачка-лесбийка

ФИЛ РЕЙСЪН, най-добрият приятел на **ТАЙНИ** (в повечето време)

ТРЕНЬОРА ФРАЙ, гадняр

ДУХЪТ НА ОСКАР УАЙЛД, играе себе си

БИВШИ ГАДЖЕТА ОТ №1 ДО №17, на парад

УИЛ, БИВШЕ ГАДЖЕ №18, последното и съответно най-важно такова

ДЖЕЙН, приятелка на Тайни, момичето, в което е влюбен Фил Рейсън (без да го признава)

АНСАМБЪЛ от жители на града, членове на църковния хор, съотборници от отбора по бейзбол, участници в гей парада и подобни

МУЗИКАЛНИ ИЗПЪЛНЕНИЯ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

- „Роден съм така“ Тайни
- „О! Що за голямо гей бебе!“ Тайни, Мама, Татко,
Ансамбъл
- „Религия“ Тайни, Мама, Татко, Ансамбъл
- „Балада на детегледачката лесбийка“ Линда, Тайни
- „Ей, какво правиш?“ Фил Рейсън, Тайни
- „Втора база“ Тайни, Ансамбъл
- „Зная, но защо не мога да го кажа?“ Тайни, Ансамбъл
- „Очевидни обяснения“ Мама
- „Какво да правиш?“ Татко
- „Знам, че надали ти е лесно“ Тайни, Татко, Ансамбъл
- „Братле, няма накъде да си по-гей“ Фил Рейсън, Тайни
- „Централният защитник (обича на тясно)“ Ансамбъл
- „Какво липсва? (Липсва любов)“ Тайни,
Линда, Духът на Оскар Уайлд

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

„Парад на бившите гаджета“ Тайни, 18-те му бивши гаджета
„Харесвам“ Тайни, Бивше гадже №1
„Размерът на пакета“ Тайни, Ансамбъл
„Целувката е близо“ Анонимна кинозвезда
„Прекрасен си, не искам да излизам с теб“
Бивше гадже №5
„Гей лято“ Тайни и Хорът на лагеристите
„Не натискай „Изпрати“ Духът на Оскар Уайлд
„Спасявам себе си“ Тайни, Бивши гаджета, Ансамбъл
„Не беше ти“ Тайни
„Пиян от любов“ Фил Рейсън, Джейн
„Нещо различно“ Тайни
„Финал“ Ансамбъл

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

В предградие в покрайнините на Чикаго, започвайки от
рождението на Тайни преди шестнайсет години.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Същото предградие, само че Тайни вече излиза с гаджета.

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ, ПЪРВА СЦЕНА

*На сцената е тъмно; отначало се чуват единствено шепот, сърдечен пулс и тежко дишане. Явно започва раждане. След това в средата на сцената различаваме голямо парче хартия, на което са нарисувани два голи, разкрячени крака, покрити дискретно с болничен чаршаф. Сърдечният пулс се чува все по-силно. Дишането става по-тежко и по-учестено, все едно някой динозавър се е тръзнал върху Дядо Коледа и го гъделичка. Накрая, когато всичко прераства в кресчендо, **ТАЙНИ КУПЪР** се появява на бял свят, като разкъсва парчето хартия и излиза ефектно на сцената.*

*Тук не търсим реализъм. Няма нужда Тайни да е гол и покрит с околородна течност. Това е гнусно. Няма нужда да е обут в пелени. Не е в негов стил. Вместо това персонажът, който се появява тук, е големият, стилизиран Тайни Купър, който ще гледате в продължение на следващите две действия. За да се разграничи от Тайни на други възрасти, сложете му значка с надпис: **ВЪЗРАСТ 0**.*

При появата си на бял свят повечето бебета реват, пъхтят или се сополявят.

Не и Тайни Купър.

Той се появява на белия свят с песен.

*Начало: Въвеждащите акорди на **РОДЕН СЪМ ТАКА**. Гръмко, жизнено, звучно изпълнение – защото в интерес на истината, ако бяха поверили изпълнението на „Побе-*

да над гравитацията“ в началото на *Wicked*¹ на Елфаба, вещицата би била далеч, далеч по-щастлива по време на цялото представление. Тайни току-що е попаднал на света – някои ще кажат, че това е станало с напън, – но вече предусеща кой е и какво ще прави. Качеството на музиката и на постановката трябва да отразяват това. Брокат, хора. Трябва да има много брокат. Не се стискайте за броката. Причината драг цариците² да обожават броката е, че не е скъп.

ТАЙНИ:

Здравейте, казвам се Тайни Купър... Вие как се казвате? Родих се току-що и със сигурност е яко, човече!

Начало музика.

[„РОДЕН СЪМ ТАКА“]

ТАЙНИ:

Роден съм така,
с едър кокал и гей усмивка на уста.
Роден съм така,
ей тук, в Америка.

Безсмислено е да се опитваш
да проумееш защо
аз съм Г-Е-Й.

1 Пълно заглавие: *Wicked: The Untold Story of the Witches of Oz* („Злата: Неразказаната история на магьосниците от Оз“) – американски мюзикъл, базиран на книгата „Вълшебникът от Оз“ на Л. Фр. Баум; имената на цитираните в романа мюзикъли са посочени с оригиналните си заглавия. – Бел. прев.

2 Drag queen (англ.) – термин за мъж, облечен в женски дрехи, често с подсилен грим, изпълняващ женски роли. – Бел. прев.

Още в мига, щом с гласа си нежно промълвих,
дъгата незабавно ме обви.
С коса съм кестенява,
ханшът ми е широк
и зелени, зелени са моите очета.
Плюс това, когато порасна,
ще се натискам
с момчета, момчета, момчета!

Защо да го крия?
Каква е файдата?
Роден съм така
и не ти ли се нрави,
ясно с какво ти е пълна главата.

Щом будя в теб недоумение,
от Бог потърси обяснение.
Или смяташ, че друг е толкоз всемощен,
че мен да направи толкоз разкошен?

Път чака на Бога чедата,
били те с дюстабан
или с пъргав пищял.
Аз мисля със танц във живота да вляза
и да не спирам
през живота си цял.

Роден съм така,
с едър кокал и гей усмивка на уста.
Роден съм така,
ей тук, в Америка.
Безсмислено е да се опитваш
да проумееш защо

аз съм Г-Е-Й.

Още в мига, щом с гласа си нежно промълвих,
дъгата незабавно ме обви.

С гените свои напълно си пасвам,
а духът ми прекрасен е, честно.
Роден съм така –
готов за великото неизвестно!

Вече нее изключително силно и въздействащо.

Роден.
Съм.
Така.

И харесвам
как
съм
роден.

Животът
е велико неизвестно.
Но аз съм готов,
о, кълна се, готов съм
във него с жар да се вместиа!

Ако музикълът не е по вкуса на някои зрители, до този момент те вече ще са си излезли от залата. В което няма нищо лошо. Така за остатъка ще останат само хората, които наистина ценят описваното.

Тайни Купър пристъпва отстрани на сцената, за да сподели нещо с публиката. Сцената се изчиства. Лъчът

на прожектора пада върху него. (Нужен ви е много голям прожектор.)

Бележка за прожектора: от самото начало трябва да стане ясно, че специалното място на Тайни е под светлината на прожекторите. Познавам много хора – като най-добрия ми приятел Уил и последното ми вече бивше гадже (също „Уил“ – дълга история), – които предпочитат да се държат възможно най-далеч от прожекторите. Но сред нас има и такива, които черпят вдъхновение от наелектризиращите моменти, в които всички са впили взор в тях и слушат всяка тяхна дума; няма по-съвършена тишина, повярвайте: цялата зала да очаква да чуе следващата ви реплика. Особено за онези сред нас, които често се чувстват пренебрегнати, прожекторът действа като магически кръг, способен да ни измъкне от мрака на всекидневието.

Триктът с лъча на прожектора е, че е нужно да направите крачката, за да влезете в кръга светлина. Трябва да излезете на проклетата сцена. Може да не съм бил готов за много неща, но за това бях готов от доста рано.

ТАЙНИ:

Не помня миг, в който да не съм бил гей, макар че определено в някои моменти го осъзнавам по-силно, отколкото в други. Също така не помня миг, в който да не съм бил огромен – от което става ясно, че нямах възможността да се скрия. Това беше естественото ми състояние – едър и гей. Никога не бих заподозрял, че в това има нещо необичайно. Уви, не живеех сам на сладичък пуст остров. [Да, да, сладичък.] Не, наоколо имаше и други хора. И

реакцията на някои от тях ме накара да се осъзная.

Мислите, че бебетата не ви разбират. Грешите.
Разбират ви.

Прожекторът се връща в средата на сцената. МАЙКАТА НА ТАЙНИ бута доста голяма, малко крещящо розова бебешка количка. *БАЩАТА НА ТАЙНИ* върви до нея. *ТЪЛПАТА* се състои от съседни, всичките любопитни, някои осъдителни. Докато пеят **О! ЦО ЗА ГОЛЯМО ГЕЙ БЕБЕ!**, трябва едновременно да излъчват интерес и притеснение от това, че сред тях се е появило подобно голямо гей бебе. Колкото до Мама и Татко, тяхното голямо гей бебе не ги притеснява изобщо, но двамата са уморени, тъй като едно голямо гей бебе изисква доста грижи. Не само защото иска да танцува цяла нощ и държи майка му да му дава млечни шейкове почти на всеки час, но и заради безкрайните въпроси на съседите и „съветите“ на членовете на семейството, които явно смятат, че това доколко голямо или доколко гей е тяхното голямо гей бебе зависи от действията на Мама и Татко.

Сексуалната ми ориентация зависи от Мама и Татко точно толкова, колкото и размерът ми. Има едно явление, казва се биология: именно то определя тези неща. Мама и Татко го осъзнават. Другите – не.

Тук зазвучава старомодна градска мелодия – нещо като изпълнението на градските жители от The Music Man³, ако Харолд Хил бе донесъл в града не духови инструменти, а хомосексуално новородено.

³ Мюзикълът от Мередит Уилсън (1902 – 1984); Харолд Хил е главният герой. – Бел. прев.

[„О! ЩО ЗА ГОЛЯМО ГЕЙ БЕБЕ!“]

ТЪЛПА:

О! Що за голямо гей бебе!
Десет кила май приближава.
О! Що за голямо гей бебе!
И защо подобни звуци издава?

ТАЙНИ:

*(издава диско звуци по бебешки, все едно на
Улица Сезам е отворил гей денс клуб):*

ТЪЛПА:

О! Що за голямо гей бебе!
Кой знае колко мляко изпива!
О! Що за голямо гей бебе!
И само на Бйорк ще заспива!

МАМА и ТАТКО:

*Вероятно може би...
Вероятно може би...*

ТЪЛПА:

Предпочита секси санитарни,
муси се на чанти стари.
Има си дупе и върти го умело.
Има биберон и поема го смело.
О! Що за голямо гей бебе!
Пелените огромни са трудна находка!
О! Що за голямо гей бебе!
С кошара огромна колкото лодка!

МАМА и ТАТКО:

Вижте го нашето гей бебе голямо –

доктор Спок за него не ще да говори.
Вижте Голямото гей бебе наше –
толкоз очаквано, а неочаквано.
Здравей, скъпо гей бебе голямо,
да бягаш ще трябва, преди да проходиш.

ТЪЛПА:

О! Що за голямо гей бебе!
Всъщност не знаем какво да направим.

МЪЖЕ ОТ ТЪЛПАТА:

Мъж да станеш, малко момче! Мъж да станеш!

ЖЕНИ ОТ ТЪЛПАТА:

Такъв е планът, малко момче! Такъв е планът!

ТЪЛПА:

О! Що за голямо гей бебе!
На ръст тиранозавър май надминава.
О! Що за голямо гей бебе!
И от другия пол не се впечатлява:
на весели ритми умело танцува
и бузи като луната кръгли издува.
Слушай, дръж се прилично,
не че очакваме от гей бебе нещо раз...

МАМА и ТАТКО (говорят):

Ш-ш-ш-ш! Спи!

ТЪЛПА:

(преминава в приспивна песен):

Лека нощ, Сондхайм⁴, лека нощ, Джун.

Лека нощ, обратен, лека нощ, бастун.

Добре дошло, Голямо гей бебе!

Предстои да научиш...

че светът е страхотен!

⁴ Стивън Сондхайм – американски драматург, автор на мюзикъли; Джун – препратка към телевизионния мюзикъл *June Moon* (1974), в която играе Сондхайм. – Бсл. прев.